

Belgische expeditie

Arctic Arc in het hart van de poolactie

Op 24 februari startten twee Belgische poolreizigers, Dixie Dansercoer en Alain Hubert een tocht van 4300 km. Met hun pulka maken zij de oversteek tussen Siberië en het meest zuidelijke punt van Groenland met als einddoel Narssarsuaq te bereiken in juni.

De noordpool is een chaotisch geheel van zeeën, sneeuw en ijs, een subtiele mengeling van een ongekende schoonheid en strenge vijandigheid. Onmenselijke temperaturen, dichte mist, snijdende wind... de poolwereld is geen vakantie-uitje. De ijzige kou vreet constant aan lichaam en geest. De moraal wordt danig op de proef gesteld door de talloze gevaren in deze witte hel. Zich een weg banen over een wankel, drijvend ijsveld, zwemmend de smalle stroken water oversteken, opletten om niet in het ijskoude water te vallen, beducht zijn op een ontmoeting met een ijsbeer... Dit alles wacht avonturiers in het hoge noorden. De twee reizigers schuwen geen inspanningen en trekken doorheen duizenden betoverende landschappen, langzaam naar het verloren punt van onze witte planeet, de laatste noordelijke graad. Voortgetrokken door hun zeil, glijden ze op het ritme van de wind door een magische wereld, op weg naar de witte toppen van de Groenlandse ijskap.

Ik zocht Dixie Dansercoer op, enkele dagen voor zijn vertrek op de expeditie «Arctic Arc». Er wacht de twee avonturiers een uitzonderlijke overtocht die nooit eerder door iemand werd ondernomen. Dansercoer is 44, vader van vier kinderen, gepassioneerd sportman in hart en nieren, maar vooral een uitzonderlijke poolreiziger.

Het is me duidelijk dat zijn grote liefde voor de poolstreken, zijn rotsvaste geloof in zijn innerlijke kracht en zijn positieve houding, de geheimen zijn van zijn succes. Dansercoer en zijn echtgenote Julie Brown delen deze gezamenlijke passie voor de poolstreken. Met voordrachten, seminars of expedities op maat dragen ze hun liefde uit voor de grote witte vlaktes, trekkings en gletsjerbeklimmingen. Hun boodschap is dat iedereen zichzelf kan overtreffen.

Wat drijft hem om steeds verder te gaan in de extreme, ijzige koude?
Welke voorbereidingen moet hij treffen om het pakjts over te

© Reader

Dixie Dansercoer.

steken? Zijn passie is het onmogelijke te volbrengen: de moeilijkheden van de witte planeet het hoofd bieden en intens genieten van de vreugde en de schoonheid van het onvoorspelbare noordpoolgebied. Dat bleek al eerder uit zijn talrijke en spectaculaire expedities zoals de oversteek van Antarctica in 1997 / 1998. Het werd een tocht van 3.924 km in 99 dagen, op de ski's en met de powerkite, ook toen ondernomen met zijn huidige metgezel Alain Hubert. Hij laat niets aan het toeval over en gaat professioneel tewerk. Hoewel ook het materiaal een minutieuze voorbereiding vraagt, zijn het toch vooral de fysieke en mentale voorbereidingen die het succes van een poolexpeditie bepalen.

Touring Explorer: Wat zijn de twee belangrijkste redenen voor deze expeditie «Arctic Arc»?

Dixie Dansercoer: Eerst en vooral het spoor van onze nieuwsgierige, ambitieuze en onderzoekende geest volgen die ons eraan herinnert waarom we hier op aarde zijn. Ten tweede willen we van dit project terugkeren met nog meer veerkracht om alle dingen van het leven in een duidelijk perspectief te zien. En tot slot om goede ambassadeurs te zijn voor het kwetsbare en ongerepte poolgebied.

T. E.: Welke training moet je volgen voor zo'n expeditie ?

D. D.: Een goede poolreiziger die deelneemt aan een ambitieuze expeditie moet ervaring hebben. Het is tegenwoordig «in» om een vakantie te boeken naar de meest extreme streken zonder contact te zoeken met de inwoners

en te proeven van hun cultuur. Ervaring wordt niet meer gevraagd en dat is een enorme vergissing. Wat het fysieke betreft, werk ik al jaren aan mijn uithoudingsvermogen, bijvoorbeeld met langlaufwedstrijden op lange afstanden. Ik bereid me nu al een jaar lang voor op deze expeditie. We volgen een programma dat werd opgesteld door twee trainers die ook de atleten van het Belgisch Olympisch Comité hebben begeleid. We kiezen niet alleen voor een gezond leven en een goede gezondheid, maar we willen ook onze spiermassa zoveel mogelijk versterken. Dat geeft ons meer kracht en een aanzienlijke energiereserve om de extreme omstandigheden van een expeditie, die meer dan 120 dagen kan duren, aan te kunnen. Het is niet echt mijn favoriete bezigheid, maar je hoeft er niet aan te twifelen dat de uren training ginder op het ijs, erg goed van pas zullen komen. Ik simuleer ook het trekken van de sleden door banden door het bos te trekken. Het belangrijkste blijft echter het mentale aspect. Op dat niveau kun je je zwakheden beoordelen en verschillende oplossingen vinden voor de obstakels die je zult tegenkomen.

T. E.: Waarom gingen jullie in januari trainen in Finland?

D.D.: In Ivalo wilden wij de poolervaringen herbeleven en er nog meer vertrouwd mee worden. Ons aanpassen aan bepaalde bewegingen die in het gewone leven ongebruikelijk zijn. Ik heb er ook een solotrekking rond het meer van Inari gedaan.

T.E.: Hoe ziet het dagelijkse programma eruit voor het vertrek?

D.D.: Ik blijf fysiek trainen, mijn spiermassa verstevigen en ik let op mijn voeding. Ik maak de uitrusting voor de expeditie tijdig klaar en bereid de logistieke elementen van het laatste moment voor. En natuurlijk geniet ik nog van de aanwezigheid van mijn gezin. Onlangs ben ik met een fotograaf en een cineast naar Lulea in Zweden gereisd om een andere project voor te bereiden. Dat wordt een zeilreis naar Antarctica van september 2007 tot januari 2008.

(Nvdr: Dixie Dansercoer treedt in de voetsporen van de beroemde Belgische ontdekkingsreiziger Adrien de Gerlache om de 110e verjaardag van zijn expeditie te vieren. Adrien de Gerlache was de eerste poolreiziger die op het 6^e continent overwinterde. De expeditie van Dansercoer kreeg de naam «In the Wake of the Belgica».)

>

Boeken en dvd

De slogan «The Passion to Perform» op de website van Dixie Dansercoer www.circles.cc geeft duidelijk de filosofie van deze poolreizigers weer. Je kunt hun avonturen volgen via enkele boeken en dvd's.

\ Dixie Dansercoer - «**Op drift, tussen Alaska & Siberië**» - Lannoo – 2005 – 199 p. (in het Engels en in het Nederlands: «Swept away, a drift between Alaska & Siberia»)

\ DVD in 3 talen: Alain Hubert & Dixie Dansercoer – «**Chaos op het ijs**» – Labor – 2002 – 247 p. (ook in het Frans «Chaos sur la banquise, tentative de la traversée de l'océan arctique», en in het Engels «Chaos on the Ice» - Uitgeverij Van Halewyck)

\ DVD alleen in het Nederlands: Dixie Dansercoer – «**Brainstormen in een iglo - Je bedrijf runnen als een expeditie**» – Uitgeverij Van Halewyck – 2004.

\ Dvd in het Nederlands en het Frans: Alain Hubert, Dixie Dansercoer & Michel Brent – «**De tanden van de wind**» – 1998. «100 jours dans l'Antarctique»

\ DVD in drie talen: «**In the teeth of the wind**».

Itinéraire

www.circles.cc

T.E.: Hoe kan een mens wennen aan de extreme koude?

D.D.: Het zit allemaal in de geest en voor mij is de mentale training fundamenteel. In mijn laatste laatste boek «Swept away, a drift between Alaska and Siberia» beschreef ik de voorbereidingen van een poolexpeditie en de moeilijkheden waaraan een poolreiziger in de Arctische oceaan het hoofd moet bieden.

T.E.: In het boek «Chaos op het ijs» beschrijf je de vorige expeditie met Alain Hubert in februari 2002. Wat is het verschil met deze expeditie?

D.D.: We vertrekken nu met lichtere sleeën van 130 kg omdat we uitzonderlijk zullen bevoorraden worden, een eerste keer op de noordpool en een tweede keer als we het hoge plateau van Groenland bereiken. Zo zullen we sneller vorderen en het smelten van het ijs voorblijven. We nemen ook waterdichte pakken mee om de talrijke kanalen over te zwemmen. Veiligheid is altijd de eerste prioriteit en zorgt ook voor tijdwinst. Als je in de Arctische Oceaan valt, kost het je twee dagen om de stukken ijs te verwijderen ...

T.E.: Vrees je niet dat de Groenlandse ijskap niet dik genoeg zal zijn om je doel te bereiken?

D.D.: Nee. Het kustgebied zal een beetje problematisch zijn omdat er in mei en juni een dun laagje ijs op de oceaan ligt. De nadering van de Groenlandse ijskap zal een uitdaging zijn, zoals altijd, maar het is niet onverkomelijk.

T.E.: Wat vrees je het meest: ijsberen, afdrijven op het pakij's of de extreem koude wind?

D.D.: Als je geen angst voelt in een extreme omgeving, verhoog je het risico op ongelukken met 50%. Alle elementen die u opsomt, houden ons dus alert.

Tentoonstelling

Onder de titel «*Damoclès - Le climat de l'Arctique, une menace planant sur nos têtes?*», vindt van 6 tot 19 maart 2007 in het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen een tentoonstelling plaats met foto's en interactieve animaties over het uitzonderlijke poolklimaat en het Europese onderzoek hiernaar.

Vautierstraat 29 1000 Brussel - www.natuurwetenschappen.be \

Maar een flinke dosis zelfcontrole ten opzichte van deze gevaren helpt ons om goed te functioneren. Het onbewuste kan immers enorm veel stress en druk verdragen.

T.E.: Heeft de expeditie ook een educatieve functie?

D.D.: Ja, het doel van de expeditie is om zoveel mogelijk mensen wakker te schudden. Er moet dringend wat gedaan worden aan het probleem van de opwarming van de aarde. De politieke en financiële autoriteiten zullen moeilijke beslissingen moeten nemen. Anderzijds heeft de website van de International Polar Foundation www.educapoles.org tot doel mensen te informeren over poolstreken.

T.E.: Volgt er een boek of film na dit nieuwe avontuur?

D.D.: Ik schrijf graag, zo kan ik de feiten opnieuw in hun oorspronkelijke context plaatsen en me alle details van de expeditie beter herinneren. Een film van de expeditie «Arctic Arc» zal natuurlijk afhangen van het succes van dit nieuwe avontuur, maar

in dit stadium van mijn voorbereiding verwacht ik dat we slagen.

T.E.: Wat zeg je de mensen die je gek verklaren om naar zo'n gevaarlijke streken te trekken?

D.D.: We hebben allemaal onze goede en slechte kanten, maar wij behoren tot de mensen die intens willen leven. We willen onze tijd niet verliezen met de anderen te imiteren of te doen wat we volgens de maatschappij moeten doen of bezitten.

T.E.: Neemt u de Belgische vlag mee om ze op de noordpool te planten?

D.D.: Een kleintje, want elke gram telt.

Op zijn reizen werd Dansercoer met zichzelf geconfronteerd, met zijn mogelijkheden maar ook met zijn beperkingen. Dat stelde hem in staat om te midden van de arctische ijsvelden een oplossing te vinden voor elke onverwachte situatie. Iedereen is op zijn manier een avonturier. \

Tekst en foto's \ Patrick Reader - www.arctic05.org

Websites

U kunt de Arctic Arc-expeditie volgen op www.circles.cc of op de website van de International Polar Foundation (IPF), www.antarctica.org \